

NAVEGANT PER EUROPA

Hi havia una vegada en una cabanyeta a la muntanya, una nena que es deia Lluna i un llop que es deia Lupi. La Lluna és una nena molt simpàtica i atenta, el Lupi és un llop que sap parlar, però el problema és que no calla ni sota l'aigua.

Un dia el Lupi passejant per la platja es va ensopegar amb una ampolla de vi, la va observar amb atenció i va trobar que tenia un full a l'interior. El Lupi va obrir l'ampolla i va llegir el contingut del full. En el paper hi havia escrit: SOS. “És un senyal de socors”, va dir el Lupi. Després va anar corrents a explicar-li a la Lluna.

Els dos van decidir anar a ajudar aquella persona que demanava ajuda. Llavors van anar al port d'Islàndia. Allà van trobar el capità Tros de Carbassa, un capità amb un fort caràcter però al final és bona persona. Navega el millor vaixell del port, el famós Colibrí. El Colibrí era el vaixell més ràpid d'Europa, tots l'admiraven.

Els dos li van demanar que si ens podria portar. Va costar bastant però van aconseguir que el capità Tros de Carbassa ens portés. Quan navegàvem, el Tros de Carbassa va dir: “on teniu el mapa?” Els dos es van mirar-se amb desesperació. Van agafar el paper on havia el missatge de socors i el van tornar a mirar amb atenció. En Tros de Carbassa li va treure el paper a la Lluna, i quan li estirava van veure de sobte, com la llum del sol feia aparèixer un mapa secret al paper, que no havien vist abans.

“És a Creta!” va dir el Lupi, amb ulls com a taronges. El Lupi havia trobat en el mapa, una creu vermella a sobre de la illa de Creta. La Lluna va dir: “potser a Creta està la persona en perill. Anem-hi!”.

Tots van preparar el Colibrí per partir cap a Creta. Era un viatge molt llarg i el suministre de menjar estava acabant-se. Van haver de parar a Mallorca per comprar menjar i aigua. Quan estaven a prop d'Itàlia, van rebre un fort cop al casc del veler (la part de sota del vaixell). El Lupi va anar a mirar què havia passat.

“Està entrant aigua al Colibrí”, va dir el Lupi. El capità Tros de Carbassa va anar a mirar a què venien aquests crits de bon matí, quan encara no havia pres el primer cafè. Quan va veure l'aigua el pobre capità se li van posar tots els seus cabells de punta, en adonar-se del gran desastre. Tots van reaccionar amb desesperació, quan van veure una gran cua gegant que tornava a colpejar el veler.

“És un monstre”, va dir la Lluna. “Terrorífic i espantós”, va afegir. “Tens raó! com escaparem?” va dir el Lupi. De sobte, va aparèixer un mussol gegant de color blanc i suau plomatge. Tots es van pujar a la seva esquena, per salvar-se.

Després d'un vol sorprenent van veure terra !. El mussol va aterrar a Creta i els viatgers al·lucïnats de l'aventura li van donar les gràcies al gran mussol.

El Mussol els va explicar que ell havia escrit el text que havien trobat perquè un encanteri l'havia transformat en mussol gegant, quan ell era un nen de 11 anys que vivia a Creta. Per solucionar el seu problema havia de fer una bona acció i l'encanteri es trencaria.

De sobte, el mussol va tornar a ser un nen que es deia Hercules. Estava molt content i feliç. Va tornar amb la seva família i els va regalar un nou veler per poder tornar a casa.

Quan van arribar a port es van despedir del capità Tros de Carbassa, i el Lupi la Lluna van tornar a casa, després d'una gran aventura marina.